

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی

گروه فیزیولوژی ورزش

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد رشته فیزیولوژی ورزشی

موضوع:

بررسی تاثیر یک جلسه فعالیت‌آمانده ساز مقاومتی بر پاسخ GH در مردان ورزشکار و غیرورزشکار

اساتید راهنما

دکتر اصغر توفیقی

دکتر محمد رضا ذوالفقاری

اساتید داور:

دکتر حسن محمد زاده

دکتر بختیار ترتیبیان

تنظیم و نگارش:

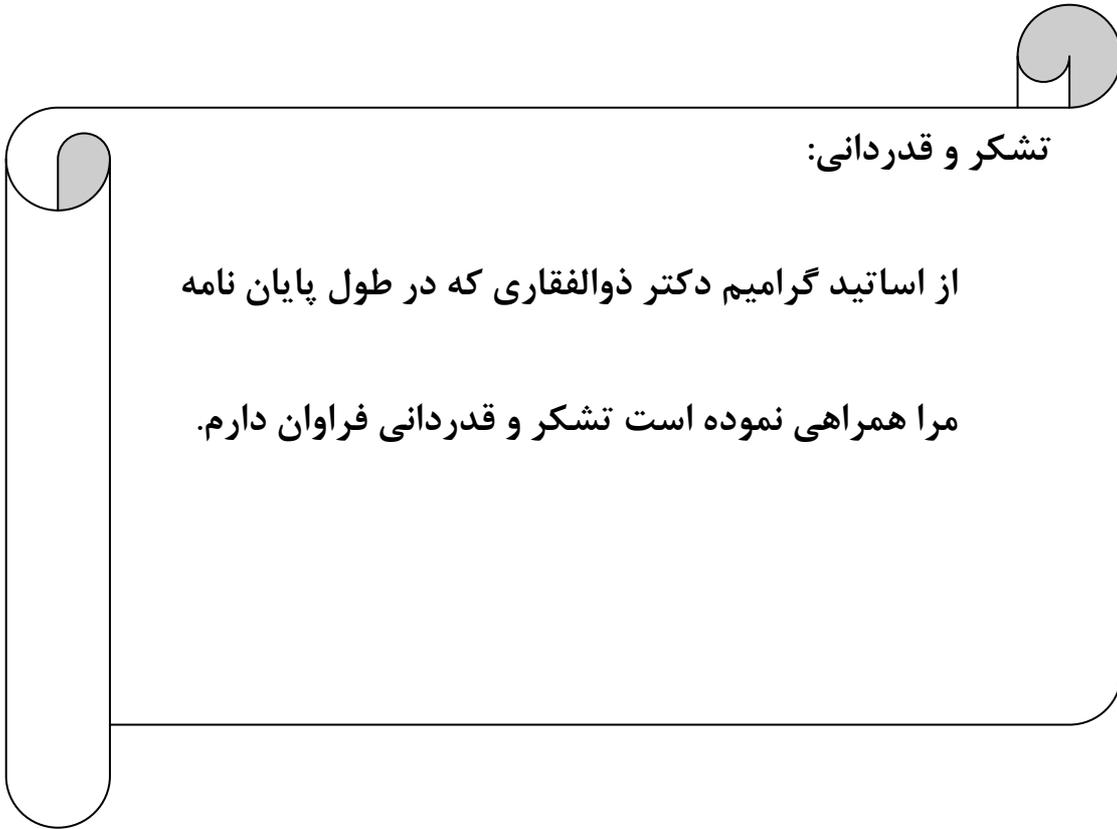
فردین بیگلری

آذر ۹۰

حق چاپ برای دانشگاه ارومیه محفوظ است.

تقدیم به

به ریشه های زندگی پدر مهربانم و مادر دلسوزم

A decorative scroll graphic with a light gray background and a black outline. The scroll is unrolled, with the top and bottom edges curved. The text is centered within the scroll.

تشکر و قدردانی:

از اساتید گرامیم دکتر ذوالفقاری که در طول پایان نامه
مرا همراهی نموده است تشکر و قدردانی فراوان دارم.

چکیده

پروتئین های پیوندی هورمون رشد با جذب بالا توسط مکانیسم های مختلفی بسته به گونه ها تبدیل می شود.

هدف از این پژوهش بررسی تأثیر یک جلسه فعالیت وامانده ساز مقاومتی بر پاسخ هورمون رشد در مردان ورزشکار و غیر ورزشکار می باشد.

تحقیق حاضر از نوع نیمه تجربی و به صورت پیش آزمون، پس آزمون می باشد.

آزمودنی های شامل ۱۰ نفر ورزشکار و ۱۰ نفر غیر ورزشکار مرد در رده سنی ۲۵-۳۵ سال بوده اند که این جامعه آماری از شهرستان سنندج جمع آوری شده اند، در این تحقیق از چهار نوع برنامه تمرینی که شامل پرس سینه- باز کردن زانو- زیر بغل پارویی و خم کردن زانو استفاده شد. همچنین از نرم افزار SPSS18 جهت جمع آوری داده استفاده شد. یافته های نشان داد که بین میزان هورمون رشد ورزشکاران طی پریودهای مختلف زمانی تفاوت معنادار وجود دارد بدین ترتیب که میزان هورمون رشد در وهله های بلافاصله، ۲۰ دقیقه، ۴۰ دقیقه، ۶۰ دقیقه بعد تمرین نسبت به پیش آزمون به صورت معناداری در پاسخ به تمرین مقاومتی افزایش یافت. این یافته ها در مورد غیر ورزشکاران نیز صادق است.

فهرست

۱	فصل اول کلیات.....
۱-۱	۱-مقدمه.....
۲-۱	۲-بیان مساله.....
۳-۱	۳-ضرورت و اهمیت تحقیق.....
۴-۱	۴-اهداف تحقیق.....
۵-۱	۵-اهداف اختصاصی.....
۶-۱	۶-فرضیه های تحقیق.....
۷-۱	۷-قلمرو تحقیق.....
۸-۱	۸-محدودیت های تحقیق.....
۹-۱	۹-تعریف واژه.....
۷	فصل دوم پیشینه و ادبیات تحقیق.....
۸-۲	۱-مقدمه.....
۸-۲	۲-دید کلی.....
۸-۲	۳-نحوه عملکرد هیپوتالاموس و هیپوفیز قدامی.....
۸-۲	۴-نحوه تنظیم سنتز و ترشح هورمون رشد.....
۹-۲	۵-اثر غلظت گلوکز در ترشح هورمون رشد.....
۹-۲	۶-اثر آرژینین در ترشح هورمون رشد.....
۹-۲	۷-اثر سایر مواد و هورمونها بر ترشح هورمون رشد.....
۱۰-۲	۸-خواص فیزیولوژیک و بیوشیمیایی.....
۱۰-۲	۸-۱-رشد بدن.....
۱۰-۲	۸-۲-متابولیسم پروتئینها.....
۱۰-۲	۸-۳-متابولیسم کربوهیدراتها.....
۱۰-۲	۸-۴-متابولیسم چربیها.....
۱۰-۲	۸-۵-متابولیسم مواد معدنی.....
۱۱-۲	۹-بیماریهای ناشی از اختلال در ترشح هورمون رشد.....
۱۱-۲	۱۰-پروتئین های پیوندی هورمون رشد.....
۱۱-۲	۱۱-تاریخچه.....
۱۲-۲	۱۲-ماهیت و ویژگی های شیمیایی.....
۱۳-۲	۱۳-تولید و منابع بافت ها.....
۱۴-۲	۱۴-پروتئین های پیوندی هورمون رشد در سیالات بیولوژیکی.....
۱۵-۲	۱۵-جوانب عملکردی.....
۱۸-۲	۱۷-پروتئین پیوندی هورمون رشد و بیماری.....
۲۰-۲	۱۸-آزمایش پروتئین پیوندی هورمون رشد.....
۲۱-۲	۱۹-تأثیر پروتئین پیوندی هورمون رشد با جذب بالا بر روی سنجش هورمون رشد در خونابه.....
۲۱-۲	۱۹-نتیجه گیری.....
۲۲-۲	۲۰-مقدمه ای بر سیستم علامت دهی عامل رشد مشابه آنسولین.....
۲۲-۲	۲۰-۱-مقدمه.....
۲۲-۲	۲۱-۲-مؤلفه های سیستم عامل رشد مشابه آنسولین.....
۲۲-۲	۲۱-۲-۱-ساختار IGF-I و IGF-II.....
۲۳-۲	۲۱-۲-۲-تعریف IGF-I و IGF-II.....
۲۳-۲	۲۲-۲-گیرندگان عامل رشد مشابه آنسولین.....

۲۴گیرندگان هیپرید و گیرنده مربوطه به گیرنده انسولین.....
۲۵۲۴-۲ پروتئین های پیوندی عامل رشد مشابه انسولین.....
۲۶۲۵-۲ گیرنده IGF-I و مسیرهای علامت دهی گیرنده انسولین.....
۲۷۲۶-۲ نقش سیستم عامل رشد مشابه انسولین در رشد و پیشرفت.....
۲۷۲۷-۲ شواهد بدست آمده از حیوانات ترانسترنی.....
۲۷۲۷-۲ رشد پیش از تولد (رشد ذاتی).....
۲۸۲۷-۲ رشد پس جنینی.....
۲۸۲۸-۲ تأثیرات سیستم عامل رشد مشابه انسولین در انسانها.....
۲۹۲۹-۲ انسان های کوتاه قد EFE.....
۲۹۳۰-۲ جهش های انسانی تأثیرگذار بر ژن های IGF-I و IGF-IR.....
۲۹۳۱-۲ تأثیرات بالقوه تمرین بر علامت دهی و فعالیت عامل رشد مشابه انسولین.....
۳۰۳۲-۲ نتیجه گیری.....
۳۰۳۳-۲ گونه های هورمون رشد و فعالیت های انسانی.....
۳۰۳۳-۱ مقدمه.....
۳۱۳۳-۲ اندازه گیری هورمون رشد انسانی.....
۳۱۳۴-۲ بیوآسای های هورمون رشد.....
۳۱۳۴-۱ چشم اندازهایی از متون قدیمی.....
۳۲۳۵-۲ بیوآسای های هورمون رشد.....
۳۲۳۵-۱ چشم اندازهای جدید.....
۳۲۳۶-۲ ساختار پایه ای هورمون رشد پیوندی انسانی ونقاط برجسته مولکولی هم پیوند آن.....
۳۴۳۷-۲ مقایسه ی آسای ها.....
۳۴۳۸-۲ آرایه ی وسیع ترکیبات هورمون رشد در خون.....
۳۶۳۹-۲ اشکال گوناگون هورمون رشد.....
۳۹۴۰-۲ پیچیدگی سیستم سلولی غده ی هیپوفیز پیشین.....
۴۰۴۱-۲ آسای خط تیبا و واکنش های ورزش و فعالیت.....
۴۱۴۲-۲ مطالعات بر روی انسان در حین استراحت.....
۴۴۴۳-۲ ورزش پایدار تغییرات حاد و مزمن در غلظت هورمون رشد.....
۴۴۴۳-۱ مقدمه.....
۴۴۴۴-۲ آزادسازی و کنترل هورمون رشد.....
۴۶۴۵-۲ الگوهای آزادسازی هورمون رشد.....
۴۶۴۶-۲ ترشح هورمون رشد.....
۴۷۴۷-۲ تغییرات ورزش کنترل شده پایدار در غلظت های هورمون رشد.....
۴۹۴۷-۱ تأثیر سن.....
۵۰۴۷-۲ سازش های تمرین و آموزش.....
۵۰۴۷-۳ تأثیر جنسیت.....
۵۱۴۷-۴ اختصاصی بودن ورزش.....
۵۱۴۷-۵ تأثیرات فیزیولوژیکی.....
۵۲۴۷-۶ خلاصه.....
۵۳۴۸-۲ واکنش هورمون رشد به تمرین شدید (حاد) و مزمن هوازی.....
۵۴۴۹-۲ تمرین هوازی شدید و ترشح هورمون رشد.....
۵۴۵۰-۲ تأثیر یک ورزش انفرادی بر هورمون رشد.....
۵۶۵۱-۲ تأثیر تمرین ورزشی بر روی محور GH-IGF-I.....
۶۱۵۲-۲ اجرائیات عملی ممکن برای ورزشکار و مربی.....
۶۴ فصل سوم روش تحقیق.....
۶۵۳-۱ مقدمه.....

۶۵	۲-۳ روش تحقیق
۶۵	۳-۳ نمونه های آماری
۶۵	۴-۳ متغیرهای تحقیق
۶۵	۴-۳-۱ متغیر مستقل
۶۵	۴-۳-۲ متغیر وابسته
۶۵	۵-۳ طرح تحقیق
۶۶	۳-۶ ابزارهای اندازه گیری
۶۶	۳-۷ شیوه اجرای تحقیق و گردآوری اطلاعات
۶۶	۳-۸ برنامه تمرینی ۴ برنامه تمرین منتخب عبارت بودند از ؛
۶۷	۳-۹ روش آماری
۶۸	فصل چهارم نتایج و یافته ها
۶۹	۴-۱ مقدمه
۶۹	۴-۲ تجزیه و تحلیل توصیفی
۷۰	۴-۳ متغیرهای تحقیق
۷۱	۴-۴ آزمون فرضیه ها
۷۱	۴-۴-۱ فرضیه اول
۷۲	۴-۴-۲ فرضیه دوم
۷۳	۴-۴-۳ فرضیه سوم
۷۶	فصل پنجم بحث و بررسی
۷۷	۷۶۵-۱ خلاصه تحقیق
۷۷	۵-۲ بحث و بررسی
۷۹	پیشنهادات تحقیقی
۸۰	منابع

فهرست جداول:

۶۹	جدول ۴-۱ توصیف آماری ویژگی های عمومی آزمودنی ها
۷۰	جدول ۴-۲ تغییرات غلظت هورمون رشد پیش از تمرین، بلافاصله بعد از تمرین، ۲۰، ۴۰ و ۶۰ دقیقه بعد از تمرین
۷۱	جدول ۴-۳ نتایج آزمون کلوموگروف-اسمیرنف برای داده های تحقیق
۷۱	جدول ۴-۴ آزمون تحلیل واریانس با اندازه های تکراری در مورد فرضیه اول
۷۲	جدول ۴-۵ آزمون تعقیبی بونفرونی فرضیه اول
۷۲	جدول ۴-۶ آزمون تحلیل واریانس با اندازه های تکراری در مورد فرضیه دوم
۷۳	جدول ۴-۷ آزمون تعقیبی بونفرونی فرضیه دوم
۷۳	جدول ۴-۸ آزمون تحلیل واریانس با اندازه های تکراری در پیش آزمون مورد فرضیه سوم
۷۴	جدول ۴-۹ آزمون تحلیل واریانس تکراری بلافاصله بعد از تمرین در مورد فرضیه سوم
۷۴	جدول ۴-۱۰ تفاوت معنادار بین دو گروه ورزشکار و غیرورزشکار در ۲۰ دقیقه بعد از تمرین
۷۵	جدول ۴-۱۱ آزمون تعقیبی بونفرونی فرضیه سوم
۷۵	جدول ۴-۱۲ آزمون تحلیل واریانس با اندازه های تکراری در مورد فرضیه سوم

فهرست نمودارها:

نمودار ۱-۴ تغییرات غلظت هورمون رشد پیش از تمرین، بلافاصله بعد از تمرین، ۲۰، ۴۰ و ۶۰ دقیقه بعد از تمرین

۷۰

فصل اول

کلیات

۱-۱- مقدمه

هورمون رشد^۱ (سوماتوتروپین) بوسیله سوماتوتروفها ترشح می شود که قسمت عمده ای از ساختمان هیپوفیز قدامی را شامل میگردد. هورمون رشد در انسان از یک زنجیره پلی پپتیدی با ۱۹۱ آمینواسید به همراه دو پیوند دی سولفید درون زنجیره ای است. نیمه عمر هورمون GH در پلاسما ۲۰ الی ۳۰ دقیقه است. این هورمون بصورت فورانی یا ضربانی و ۴ الی ۸ فوران در بدن ترشح میگردد. زمان ترشح این هورمون پس از تغذیه و در هنگام ورزش و خواب میباشد. هورمون GH در زمان رشد و بلوغ به طور قابل ملاحظه ای افزایش یافته و در دوران بزرگسالی نیز این افزایش ترشح ادامه می یابد. کمبود GH در بدن باعث کوتاهی قد میشود و افزایش آن نیز باعث غول آسایی می گردد. نکته مهم این است که GH بطور مستقیم بر رشد اثر نمی گذارد بلکه با تحریک تشکیل سایر هورمونها عمل می نماید. هورمونهای اصلی متأثر از GH فاکتورهای رشد شبه انسولین (IGF^۲) نام دارند و IGF-1 مهمترین سوماتومدین در دوران رشد پس از نوزادی است. نیمه عمر IGF-1 در بدن به واسطه وجود پروتئینهای اتصالی بین ۳ الی ۱۸ ساعت میباشد. ساختمان IGF-1 شبیه به پروانسولین است و از این جهت شبه انسولین نامیده می شود. ترشح IGF-1 با سوء تغذیه در بدن کاهش می یابد. برخی از آمینواسیدها مانند آرژینین محرکهای قوی ترشح GH در بدن میباشد و در مقابل افزایش قند خون باعث مهار ترشح GH میگردد. عموماً کمبود GH باعث چاقی در کودکان می گردد و چربی را در افراد بزرگسال افزایش میدهد. نحوه آزاد شدن هورمون رشد در بررسی فیزیولوژیکی، بسیار پیچیده و گمراه کننده است. برای مثال افزایش IGF-1 ترشح GH را مهار میکند، افزایش قند نیز همین اثر را دارد. ۱- آنچه مسلم است محرکهای آزادی GH در بدن شامل، گالانین و هیپوگلیسمی انسولینی میباشد که از طریق بتا بلوکرهای آدرنرژیک عمل میکنند و اثر تحریکی بر تقویت GH دارند. ۲- جالب است بدانید که بعضی بلوکرهای آلفا ۲- آدرنرژیک مانند یوهیمبین باعث کاهش ترشح طبیعی GH میگردند. ۳- بعضی از مهارگرهای استیل کولین استراز نیز آزادی GH را تسهیل میکند که ناشی از مهار آزادی سوماتوستاتین است.

۴- خواب، ورزش، آرژینین و گلوکاگن ترشح GH را افزایش می دهد، اما آتروپین یکی از موثرترین بلوکرهای GH است. ۵- مواد آندروژنیک در پسران نا بالغ باعث آزادی GH می گردد. استروژن نیز غلظت GH را افزایش میدهد، اما با وقفه در تولید IGF-1 اثر بیولوژیک هورمون را کاهش میدهد. ۶- کمبود ACTH و TSH نیز باعث کمبود GH میگردد (۱).

هورمون رشد جدای از تاثیرات مهمی که در رشد استخوان های دراز دارد، تنظیم کننده اصلی و نهایی قد می باشد. رشد بافت های خالص از قبیل عضلات و تاندون ها را نیز کنترل می کند و متابولیسم مواد سه گانه (قندها، چربی ها و پروتئین ها) را نیز تحت تاثیر قرار می دهد. بدین ترتیب ترکیب بدن را در جهت افزایش وزن خالص (LBM)^۳ سوق میدهد. مهمترین فعالیت متابولیکی GH تحریک روند پروتئین سازی است

^۱growth hormone

^۲Insulin growth factor

^۳Lean body mass

(۴، ۷) این هورمون با تاثیر بر مراحل ریوزومی پروتئین سازی و نیز از راه تولید RNA (در دراز مدت) میزان تولید پروتئین ها را در سلول های هدف افزایش میدهد. هر چند آزمایشی که مستقیماً استروئیدهای آنابولیک و هورمون رشد را مقایسه کرده باشد انجام نشده، ولی اندازه اثر هورمون رشد بر پروتئین سازی چند برابر اثر استروئیدهای آنابولیک است (۱۲ و ۴).

۱-۲ بیان مساله

خواب و ورزش را از جمله اصلی ترین محرک های فیزیولوژیکی ترشح GH ذکر کرده اند. اولین پژوهش هایی که پاسخ های هورمون رشد به ورزش را مورد بررسی قرار دادند در سال ۱۹۶۳ توسط " روث" ^۱ انجام شد (۱۲). بررسی های گسترده بعدی به ویژه در بررسی " شفارد و سیدنی" ^۲ در اواسط دهه هشتاد نشان داد که ورزش و فعالیت بدنی محرکی قوی برای ترشح هورمون رشد است. آنها بدنبال بررسی خود اعلام کردند که سطوح هورمون رشد سرم در جریان ورزش افزایش می یابد و این افزایش با فعالیت های شدیدتر زودتر شروع می شود. نظر به عمل قوی GH در برداشت اسیدهای آمینه توسط سلول های عضلانی چنین نتیجه گیری شد که هورمون رشد از راه افزایش اندازه و کارایی عضله می تواند اجرای ورزشی را بهبود بخشد. کسانی که قادر به تولید هورمون رشد نیستند توده عضلانی آنها کاهش می یابد و قادر به ورزش کردن با کارایی طبیعی و دستیابی به عملکردهای عادی ورزشی نیستند. زمانی که GH حتی در مقادیر کم به این افراد داده میشود هم توده عضله آنها به حد طبیعی بر میگردد و هم کارایی عضله آنها هنگام ورزش به وضع اول بر میگردد. GH این عمل را بوسیله تحریک مستقیمی که بر رشد عضلات دارد انجام می دهد (۴، ۸، ۱۰ و ۱۲). انتظار میرود مصرف اضافی GH و یک برنامه تمرینی فعال اجرای ورزش را بیش از اندازه ای که یک تمرین ورزشی به تنهایی به ارمغان می آورد افزایش دهد. در این میان تمرینات مقاومتی تاثیر بسزایی بر پاسخ GH دارد و تغییرات ناشی از اینگونه تمرینات بستگی به عوامل زیر دارد

۱. مقدار بار تمرینی

۲. حجم تمرین یا کل کار انجام گرفته

۳. تعداد ست های تمرینی

۴. مدت زمان استراحت بین ست ها

۵. توده عضلات بکار گرفته

۶. سطح آمادگی بدنی

آستانه تحریک برای ترشح GH بستگی به ترکیب خاصی از این عوامل ذکر شده بالا ست. از سوی دیگر تحقیقات نشان میدهند که ترشح هورمون رشد با افزایش سن و همچنین افزایش توده چربی کاهش می یابد. بدین ترتیب به نظر میرسد برای حفظ ترکیب بدنی و کارایی بدنی مناسب یافتن تمریناتی که بتواند دستیابی به این فاکتورهای سلامتی و تندرستی را به دنبال داشته باشد حائز اهمیت است. علیرغم نتایج پژوهش های پیشین مبنی بر اینکه افراد تمرین کرده در مقایسه با تمرین نکرده ها ترشح GH بیشتری

¹rote

²Shepherd and sydney

خواهند داشت مع هذا پاسخ هورمون رشد به تمرین های ورزشی قطعیت پیدا نکرده است (۷،۸،۱۳،۱۵). پژوهش های محدودی نیز نشان میدهد که سطوح استراحتی GH توسط تمرین و فعالیت بدنی تحت تاثیر قرار نمی گیرد و برخی شواهد وجود دارد که افراد تمرین نکرده هنگام ورزش از سطوح GH کمتری در خون برخوردارند. به همین دلیل اکثر پژوهشگران پیشنهاد میدهند تا تحقیقات در این زمینه تا رسیدن به پاسخ ابهامات ادامه یابد. بدین منظور در این پژوهش تلاش بر این بود تا تاثیر تمرینات مقاومتی بر پاسخ GH در مردان ۲۵ تا ۳۵ ساله که در آنها فرایند بلوغ به اتمام رسیده مورد بررسی قرار گیرد.

۱-۳ ضرورت و اهمیت تحقیق

غلظت هورمون رشد در بافت هیپوفیزی ۱۵ - ۵ میلیگرمبر گرم یعنی بیشتر از غلظت سایر هورمونهای هیپوفیزی است. وزن مولکولی این هورمون ۲۲ هزار دالتون است. همانند بیشتر هورمونهای هیپوفیزی ترشح هورمون رشد، حالت یک جریان دائمی و یکنواخت را ندارد، بلکه به صورت جریانات ضربانی^۱ انجام می پذیرد. میزان ترشح این هورمون تحت تاثیر تحریکات عصبی و خواب و بیداری می باشد. بطوریکه غلظت پلاسمایی این هورمون، ممکن است در ظرف چند دقیقه ۱۰ برابر شود. بیشترین افزایش هورمون در پلازما مدت کوتاهی پس از به خواب رفتن رخ می دهد.

عوامل موثر در ترشح هورمون رشد عبارتند از

شوک و تنشهای عصبی، درد، سرما، عمل جراحی، گرسنگی، هیپوگلیسمی، ورزش، خوردن غذاهای پروتئینی و بالاخره اسید آمینه آرژینین. شوکهای عصبی از طریق تاثیر کوتا کولامینها بر روی هیپوتالاموس موجب زیاد شدن ترشح هورمون می گردند. اثرات کلیه عوامل نامبرده شده با توجه به خاصیت فیزیولوژیک بسیار مهم هورمون رشد که همواره از مصرف گلوکز در بدن جلوگیری می کند، توجیه پذیر است.

زیرا به هنگام وقوع شوک عصبی، هیپوگلیسمی، گرسنگی و خواب، هورمون رشد از یک سو با بکار انداختن واکنشهای لیپولیز مقدار بیشتری اسیدهای چرب آزاد را به سلول می رساند و از سوی دیگر ورود اسیدهای آمینه به داخل سلول را زیاد می کند (واکنشهای نوسازی گلوکز)، تا به این ترتیب از مصرف گلوکز جلوگیری نموده و آنرا برای نیازهای سلولهای مغزی حفظ کند (۹).

اغلب چنین تصور می شود که با پایان یافتن رشد طولی استخوان ها نقش هورمون رشد نیز خاتمه می یابد و ادامه ترشح آن برای افراد بزرگسال لزومی ندارد ولی اکنون روشن شده است که هورمون رشد در افراد بزرگسال نیز اعمال بسیار مهمی انجام میدهد که از میان آنها سه نقش که به ورزش نیز مربوط میشود عبارتند از (۱۲ و ۴)

- حفظ ترکیب بدنی
- تحریک سنتز پروتئین و متابولیسم
- حفظ کیفیت بالای زندگی

تمرینات با وزنه نیرومند ترین شکل تمرین در ایجاد اثرات آنابولیکی در عضلات و بافت های همبند می باشد. هورمون رشد انسانی چندین اثر جداگانه در فرایندهای متابولیکی و رشدی دارد. فعالیت های بدنی و ورزش

^۱Pulsatile

از طریق تحریک ترشح هورمون رشد نه تنها رشد قد، افزایش توده عضلانی و کاهش چربی های بدن را امکان پذیر میسازد بلکه برای کسانی که دچار اختلال ترشح طبیعی هورمون رشد هستند با تقویت سنتز پروتئین ها و بازگرداندن توده عضلات به حد طبیعی نقش درمانی بسزایی را انجام میدهد (۹ و ۱۲). لذا با توجه به نقش گسترده این هورمون در تامین رشد طبیعی و حفظ ترکیب بدنی مناسب و همچنین وجود نتایج ضد و نقیض و ابهامات در مورد تاثیر انواع مختلف تمرین و ورزشکار یا غیر ورزشکار بودن افراد بر ترشح این هورمون انجام پنین تحقیقی ضروری می نماید.

۱-۱۴ اهداف تحقیق

هدف کلی بررسی تاثیر یک جلسه فعالیت وامانده ساز مقاومتی بر پاسخ GH در مردان ورزشکار و غیر ورزشکار.

۱-۱۵ اهداف اختصاصی

۱. بررسی تاثیر یک جلسه فعالیت وامانده ساز مقاومتی بر پاسخ GH طی پریوذهای مختلف زمانی در مردان ورزشکار .

۲. بررسی تاثیر یک جلسه فعالیت وامانده ساز مقاومتی بر پاسخ GH طی پریوذهای مختلف زمانی در مردان غیر ورزشکار.

۳. مقایسه تاثیر یک جلسه فعالیت وامانده ساز مقاومتی بر پاسخ GH طی پریوذهای مختلف زمانی در مردان ورزشکار و غیر ورزشکار.

۱-۱۶ فرضیه های تحقیق

۱. بین میزان هورمون رشد ورزشکاران طی پریوذهای مختلف زمانی تفاوت معناداری وجود ندارد.

۲. بین میزان هورمون رشد غیرورزشکاران طی پریوذهای مختلف زمانی تفاوت معناداری وجود ندارد.

۳. بین میزان هورمون رشد ورزشکاران و غیرورزشکاران طی پریوذهای مختلف زمانی تفاوت معناداری وجود ندارد.

۱-۱۷ قلمرو تحقیق

۱. همه آزمودنی ها مرد بودند.

۲. همه آزمودنی ها در رده سنی ۲۵ تا ۳۵ سال قرار داشتند.

۳. آزمودنی ها سابقه بیماری (بویژه بیماری هورمونی) یا مصرف داروهای هورمونی نداشتند.

۴. کنترل وضعیت خواب ۲۴ ساعت قبل از تحقیق.

۱-۱۸ محدودیت های تحقیق

عدم کنترل تغذیه و شرایط روحی آزمودنی ها

۱-۱۹ تعریف واژه

فعالیت مقاومتی وامانده سازانجام یک برنامه تمرینی مقاومتی شدید که با ۸۰ درصد 1RM یک فرد انجام میگیرد.

ورزشکار در این تحقیق ورزشکار بایستی دارای این شرایط می بود؛ داشتن حداقل ۶ ماه متوالی تمرین مقاومتی، سه جلسه در هفته.

فصل دوم

پیشینه و ادبیات تحقیق

۲-۱ مقدمه

در این فصل ادبیات نظری و پیشینه تحقیقات انجام شده در این زمینه و زمینه های مشابه مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

۲-۲ دید کلی

قسمت پیشین هیپوفیز، مهمترین و بزرگترین قسمت هیپوفیز است. اینبخش قدامی در انسان ۷۰ درصد وزن غده را تشکیل می دهد و محل سنتز و ترشح چندینهورموناستکه بیشتر عمل تحریک و تنظیم ترشحات سایر غدد درون ریز را به عهده دارند و به همینجهت آنها هورمونهای محرک^۱ می نامند. هورمون پرولاکتین یا لاکتوژن و هورمون رشد یاسوماتوتروپین هورمون، از مهمترین هورمونهای بخش قدامی هیپوفیز هستند. تمامیهورمونهای قدامی هیپوفیز از یک پیش ساز گلیکوپروتئینی حاصل می شوند. این ترکیب پیشساز از ۲۶۴ اسیدآمینو ساخته شده است که پرواوپیوملانوکورتینگونند. این ترکیبهیدرولیزهای آنزیمی مختلفی را تحمل کرده و در نتیجه به پپتیدهایی با اندازه هایمختلف تبدیل می شود که هر کدام از پپتیدهای حاصل، عمل هورمونی خاصی را انجام می دهند. ترکیب پرواوپیوملانوکورتین بوسیله سلولهای حلقه قوسیغده هیپوتالاموسو سلولهای قدامی هیپوفیز، سنتز می گردد.

۲-۳ نحوه عملکرد هیپوتالاموس و هیپوفیز قدامی

هیپوتالاموسمغز، مرکز هماهنگ کنندهسیستم آندوکرینی باشد که پیامها را ازسیستم اعصاب مرکزیدریافت و هماهنگ می کند. در پاسخ به پیامها، هیپوتالاموس تعدادی از هورمونهای تنظیمی (عوامل آزاد کننده) را تولید می نماید که مستقیماً از طریق عروق خونی اختصاصی و نورونهایی که دو غده را به یکدیگر متصل می کنند به غده هیپوفیز مجاور، منتقل می گردد. غده هیپوفیز از دو قسمتبا عملکرد متفاوت تشکیل شده است. به هیپوفیز خلفی انتهای آکسونی نورونهای متعددی می رسد که از هیپوتالاموس منشا می گیرند. هیپوفیز قدامی با تولید هورمونهایمحرک به هورمونهای هیپوتالاموسی موجود در گردش خون، پاسخ می دهند. این پلی پپتیدها رده بعدی غدد آندوکرین شامقسمتقشری غدد فوق کلیوی، غدهتیروئید، تخمدانویبضه را فعال می نمایند. به دنبال تحریکاین غدد، هورمونهای اختصاصی آنها وارد گردش خون شده و به گیرنده های هورمونی موجوددر روی یا داخل سلولهای هدف، متصل می گردند. هورمون رشد مترشحه از هیپوفیز قدامیبر رویکبدواستخوان، تاثیر می گذارد.

۲-۴ نحوه تنظیم سنتز و ترشح هورمون رشد

غلظت هورمون رشد در بافت هیپوفیزی ۵-۱۵ میلیگرم بر گرم یعنی بیشتر از غلظت سایر هورمونهای هیپوفیزی است. وزن مولکولی اینهورمون ۲۲ هزار دالتون است. همانند بیشتر هورمونهای هیپوفیزی ترشح هورمون رشد، حالت یک جریان دائمی و یکنواخت را ندارد، بلکه به صورت جریانات ضربانی انجام می پذیرد. میزان ترشح این هورمون تحت تاثیر تحریکات عصبی و خواب و بیداریمی باشد. بطوریکه غلظت پلاسمایی این هورمون، ممکن است در ظرف چند دقیقه ۱۰ برابرشود. بیشترین افزایش هورمون در پلازما مدت

¹ Stimulating hormone

² Pulsatile

کوتاهی پس از به خواب رفتن رخمی دهد. عوامل موثر در ترشح هورمون رشد عبارتند از شوک و تنشهای عصبی، درد، سرما، عمل جراحی، گرسنگی، هیپوگلیسمی، ورزش، خوردن غذاهای پروتئینی و بالاخره اسید آمینها آرژینین. شوکهای عصبی از طریق تاثیر کوتا کولامینها بر روی هیپوتالاموس موجب زیاد شدن ترشح هورمون می گردند. اثرات کلیه عوامل نامبرده شده با توجه به خاصیت فیزیولوژیک بسیار مهم هورمون رشد که همواره از مصرف گلوکز در بدن جلوگیری می کند، توجیه پذیر است.

زیرا به هنگام وقوع شوک عصبی، هیپوگلیسمی، گرسنگی خواب، هورمون رشد از یک سو با بکار انداختن واکنشهای لیپولیز مقدار بیشتر یاسیدهای چرب آزاد را به سلول می رساند و از سوی دیگر ورود اسیدهای آمینه به داخل سلول را زیاد می کند (واکنشهای نوسازی گلوکز)، تا به این ترتیب از مصرف گلوکز جلوگیری نموده و آن را برای نیازهای سلولهای مغزی حفظ کند.

۲-۱۵ اثر غلظت گلوکز در ترشح هورمون رشد

غلظت گلوکز در سلولهای ترشح کننده هورمون آزاد کننده هورمون رشد در هسته هیپوتالاموس، عامل اصلی در تنظیم هورمون رشد می باشد. تجربه نشان می دهد که ترکیبات مشابه گلوکز (۲- دزاکسی گلوکز) که از عوامل مهار کننده واکنشهای گلیکولیز بوده و باعث افزایش غلظت گلوکز در خون می شوند، ترشح هورمون رشد را نیز زیاد می کنند. در صورتی که قرار بود افزایش گلوکز در پلاسما موجب قطع ترشح هورمون رشد شود. می توان نتیجه گرفت که عامل اصلی تنظیم ترشح هورمون، سرعت و میزان متابولیسم گلوکز در داخل سلولهای ترشح کننده هورمون آزاد کننده رشد است و نه غلظت گلوکز در پلاسما یخون.

۲-۱۶ اثر آرژینین در ترشح هورمون رشد

اثر محرک آرژینین و یا غذاهای غنی از پروتئین در ترشح هورمون رشد نیز خود مکانیسم تنظیم کننده ای است تا به این ترتیب، اسیدهای آمینه در پلاسما به داخل سلولها انتقال یافته و در ساختمان پروتئینها شرکت جویند و یا به اشکال دیگر ذخیره انرژی تبدیل شود. یکی از کارهای هورمون رشد، شرکت در پروتئین سازی است.

۲-۱۷ اثر سایر مواد و هورمونها بر ترشح هورمون رشد

تعداد زیادی از هورمونها یا ترکیبات مشابه آنها مانند استروژن، دوپامین، ترکیبات آلفا- آدرنژیک، سروتونین، پلی پتیدهای هم اثر تریاک^۱، هورمونهای پروده ایو گلو کوا گنبر روی سلولهای هسته هیپوتالاموس تاثیر گذاشته و در تنظیم هورمون رشد دخالت می نمایند. مهمترین عامل تنظیم، هورمون یاست به نام فاکتور رشد شبه انسولین (IGF-1) و یا سوماتومدین C که توسط کبد ساخته می شود و به نظر می آید که مهمترین اثر فیزیولوژیک هورمون رشد یعنی اثر آن در رشد استخوانها با دخالت این هورمون (IGF-1) انجام می پذیرد.

^۱Opiate

۲-۸- خواص فیزیولوژیک و بیوشیمیایی

۲-۸-۱- رشد بدن

اثرات این هورمون در رشد بدن با دخالت پروتئین واسطی به نامفاکتور رشد شبه انسولین (IGF-1) و یا سوماتومدین C، انجام می‌پذیرد. این پروتئینواسط از خانواده ژن فاکتورهای شبه انسولین و از نظر ساختمانی شبیه پروانسولین است. پپتید مشابه دیگری نیز به نام (IGF-2) در پلاسمای خون انسان وجود دارد که یک عامل محرک تکثیر سلولی است. (IGF-1) دارای ۷۰ اسید آمینه و (IGF-2) دارای ۶۷ اسید آمینه است. غلظت پلاسمایی (IGF-2)، دو برابر (IGF-1) است. با وجود این به نظر می‌رسد که واسط اصلی در انجام اثرات هورمون رشد همان (IGF-1) می‌باشد، زیرا افرادی که دارای مقدار کافی فاکتور (IGF-2) بوده ولی دچار نقصان (IGF-1) می‌باشند، کوتاهی قد مانده‌اند بدن آنها رشد طبیعی ندارد.

۲-۸-۲- متابولیسم پروتئینها

هورمون رشد سرعت انتقال اسیدهای آمینه به داخل سلولها یعنی عضلانیرا زیاد می‌کند و مستقیماً نیز دارای اثر فعال کننده سنتز پروتئینهاست. اینگونه اثرات هورمون رشد با انسولین مشابهت دارد.

۲-۸-۳- متابولیسم کربوهیدراتها

در متابولیسم کربوهیدراتها، هورمون رشد اثری مخالف انسولین دارد. افزایش گلوکز خون پس از تزریق هورمون رشد، نتیجه دو نوع اثر است. یکی صرفه جویی در مصرف آن در بافت‌های محیطی و دیگری افزایش فعالیت واکنش‌های گلیکولیز گلوکز در کبد. هورمون رشد در کبد با فعال کردن واکنش‌های گلیکولیز اثر مهار کننده‌ای بر اسیدهای آمینه، ذخیره گلیکوژن را نیز افزایش می‌دهد. در دوره واکنش‌های گلیکولیز اثر مهار کننده‌ای بر هورمون رشد در چندین مکان بروز می‌کند و به نظر می‌آید که این هورمون از ورود گلوکز به داخل سلول نیز جلوگیری می‌نماید. هورمون رشد در عضله با آزاد نمودن اسیدهای چرب از منشا ذخیره تری گلیسریدها نیز از انجام واکنش‌های گلیکولیز جلوگیری می‌کند. تجویز هورمون رشد به مدت طولانی ممکن است به بروز بیماری دیابت منجر شود.

۲-۸-۴- متابولیسم چربیها

تجویز هورمون رشد در ظرف مدت ۶۰ - ۳۰ دقیقه باعث افزایش اسیدهای چرب آزاد در خون (از منشا بافت چربی) و افزایش اکسیداسیون اسیدهای چرب در کبد می‌گردد. اثر هورمون رشد در متابولیسم کربوهیدراتها و چربیها بدون دخالت (IGF-1) انجام می‌گیرد.

۲-۸-۵- متابولیسم مواد معدنی

هورمون رشد و فاکتور (IGF-1) باعث افزایش جذب و نگهداری یونهای کلسیم، منیزیم و فسفاتها در بدن می‌گردند و این عمل آنها احتمالاً در ارتباط با اثری است که در رشد استخوانهای طویل دارا هستند.

آیا هورمون رشد می‌تواند مستقیماً موجب رشد اسکلت و غضروف شود؟

در جواب باید بگوییم خیر. دانشمندان در سال ۱۹۵۷ آزمایشی انجام دادند. در کشت سلولهای غضروفی خارج بدن، پس از تزریق هورمون رشد، سلولهای غضروفی در پاسخ به هورمون رشد، رشد نکردند. پس چرا این هورمون در داخل بدن باعث رشد می‌شود و در خارج بدن اثر ندارد؟ اینطور فرض کردند که هورمون رشد